

Dôvodová správa

Všeobecná časť

Predložený návrh zákona rieši dva základné okruhy problémov – podporu využívania rekreačných zariadení v Slovenskej republike formou oslobodenia od dane z príjmov za podmienok upravených v zákone a možnosť zamestnávateľa (podnikateľa) svoje výdavky na vlastné stravovanie uplatniť ako daňový výdavok v rozsahu ako zamestnanci, ktorým sa poskytuje stravovanie podľa Zákonníka práce.

Podľa navrhovanej úpravy, ak zamestnávateľ zabezpečí svojmu zamestnancovi rekreačné zariadenie, ktoré sa bude nachádzať na území Slovenskej republiky ako nepeňažné plnenie, bude toto nepeňažné plnenie až do výšky 10 000 Sk oslobodené od dane z príjmu. Zabezpečenie tohto rekreačného zariadenia sa vzťahuje aj na manžela (manželku) zamestnanca a deti, ktoré sa na tento účel považujú za vyživované osoby tohto zamestnanca, resp. jeho manžela (manželku).

Okrem toho návrh zákona rieši aj prípad, ak sa zamestnávateľ stravuje a navrhuje sa, aby náklady na vlastné stravovanie mohol uplatniť ako daňový výdavok do výšky ako sa poskytuje zamestnancovi podľa Zákonníka práce.

Predložený návrh zákona môže mať vplyv na štátny rozpočet, ktorý sa dá ťažko kvantifikovať. Mierne zvýšenie príjmov štátneho rozpočtu môže znamenať zvýšené využívanie domácich rekreačných zariadení, ale na druhej strane rozšírenie daňových výdavkov aj na náklady na stravovanie daňovníka môžu znamenať mierny pokles dane z príjmu tejto skupiny daňovníkov. Predložený návrh zákona nebude mať vplyv na rozpočty obcí a vyšších územných celkov. Predložený návrh zákona nebude zvyšovať nároky na pracovné zabezpečenie. Predložený návrh zákona nebude mať vplyv na životné prostredie.

Predložený návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

DOLOŽKA ZLUČITELNOSTI

návrhu zákona s právom Európskej únie

1. Navrhovateľ zákona: poslanci Národnej rady Slovenskej republiky Jirko Malchárek a Imrich Hamarčák
2. Názov návrhu zákona: Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov
3. V práve Európskej únie je problematika návrhu zákona:
  - a) neupravená
  - b) neupravená
4. Návrh zákona svojou problematikou:

c) nepatří medzi prioritné oblasti aproximácie práva uvedené v čl. 70 Európskej dohody o pridružení a svojou problematikou nepatří ani medzi priority odporúčané v Bielej knihe.

5. Charakteristika právnych noriem Európskej únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona:

bezpredmetné

6. Vyjadrenie stupňa kompatibility s právnou normou Európskej únie:

bezpredmetné

Osobitná časť

K Čl. I bod 1.

§ 5 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov upravuje príjmy zo závislej činnosti. Ustanovenie odseku 7 upravuje príjmy, ktoré sú oslobodené od dane z príjmu. Podľa § 5 ods. 7 písm. d) sa to vzťahuje aj na použitie rekreačného zariadenia zamestnávateľa zamestnancom.

V praxi sa rôzne interpretuje, aké zariadenie je možné považovať za zariadenie zamestnávateľa vo vzťahu k oslobodeniu jeho použitia, pričom sú jednoznačne znevýhodnení zamestnanci, ktorých zamestnávateľa takéto zariadenia nevlastnia. Daňové subjekty takéto plnenia môžu poskytovať z nedaňových výdavkov alebo zo sociálneho fondu alebo podľa osobitného predpisu, napr. podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Navrhovaným riešením by sa tento problém odstránil a jasne by sa v zákone stanovilo, že oslobodenie sa vzťahuje aj na prípady, ak zamestnávateľ zabezpečí pre zamestnanca rekreačné zariadenie, ktoré on sám nevlastní.

Predložený návrh doplnenia § 5 ods. 7 písm. d) zákona má zásadný význam aj pri podpore cestovného ruchu v Slovenskej republike, pretože zákonná podmienka, aby sa na zamestnávateľa vzťahovalo oslobodenie od dane z príjmu na nepeňažné plnenie vo forme rekreačného pobytu pre zamestnanca, je to, že toto zariadenie musí byť na území Slovenskej republiky.

K Čl. I bod 2.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. c) zákona sú daňovými výdavkami aj výdavky (náklady) na pracovné a sociálne podmienky a starostlivosť o zdravie o. i. aj príspevky na stravovanie zamestnancov. Zákon ale toto nerieši pri zamestnávateľoch samotných. Navrhuje sa teda doplnenie § 19 ods. 2 písm. c) o ďalší bod, podľa ktorého sa medzi tieto daňové výdavky budú môcť započítavať aj náklady daňovníka na stravovanie, ale len do výšky podľa § 152 ods. 3 Zákonníka práce – teda na každé jedlo najviac do výšky 55 % stravného poskytovaného pri pracovnej ceste v trvaní 5 až 12 hodín podľa osobitného predpisu.

K Čl. II

Navrhuje sa účinnosť zákona vzhľadom na legislatívny proces.